

Základní podmínky pro pořádání akcí v kostele sv. Anny v Jablonci nad Nisou

Úvod

Možnosti využití kostela sv. Anny ovlivňují důvody historické, smluvní a technické. K jejich vysvětlení slouží tento úvod.

Kostel sv. Anny, společně s budovou staré fary, je v Jablonci chudém na starší památky výjimečným pozůstatkem původního centra města. Má vysokou symbolickou hodnotu pro dnešek i pro budoucnost jako jeden ze základních městotvorných prvků. Je proto výrazem společenské odpovědnosti usilovat o to, aby byl spojován s pořady, akcemi a událostmi, které pomáhají udržovat a rozvíjet nejlepší tradice občanské společnosti, zejména s ohledem na místo, region a jeho historii. V zájmu dlouhodobě dobrých vztahů mezi různými složkami společnosti je nutné při jeho užívání pěstovat duch vzájemné spolupráce a porozumění, který v roce 2004 vedl k uzavření smlouvy mezi městem a původním vlastníkem - římskokatolickou církví.

Kostel sv. Anny je původně barokní stavba z roku 1687, která oficiálně do roku 1943 sloužila jako farní římskokatolický kostel města Jablonce nad Nisou. V roce 2004 byl kostel po vzájemné dohodě mezi Litoměřickým biskupstvím a městem Jablonec nad Nisou smluvně převeden do majetku města s tím, že po opravě bude (kromě zachování své liturgické funkce v nutném rozsahu) navíc sloužit *výlučně jako místo pro muzejní, výstavní, koncertní a edukativní činnosti, které jsou počestné a nejsou v rozporu s morálkou a dobrými mravy*. Ze smlouvy vyplývá, že se nepředpokládá konání běžných komerčních akcí. Kostel i po rekonstrukci v letech 2005-2006 zůstává posvěceným prostorem (je tzv. neodsvěcen), který při významných církevních svátcích slouží pro liturgii katolické církve. Zvláště vyhrazeným místem je prostor presbyteria (přední část kolem bývalého hlavního oltáře), který by se vůbec neměl používat pro výstavní účely. (Navíc pod podlahou presbyteria a částečně i přední části lodi jsou hroby z 18. století, které vyžadují pietní přístup.)

Kostel se přes úpravy během rekonstrukce i později nepodařilo dostatečně odvlhčit. Vysoká vlhkost se projevuje především v chladnějších měsících a je závislá zejména na počasí. Kostel není ani tepelně izolován. Vlhkost a teplota závažně ovlivňují využití budovy pro kulturní akce (jde zejména o tepelnou pohodu návštěvníků a vliv vnitřní atmosféry na vystavované předměty). Vnitřní atmosféra je pod stálým měřením, i v zájmu instalovaného vybavení (zejm. varhany). Regulace je však mimořádně obtížná. Z důvodů zamezení škodlivých výkyvů teploty a vlhkosti (i hromadné akce mohou způsobit významnou prudkou změnu vnitřní atmosféry) je kostel zejména v zimním období uzavřen a jeho veřejná provozní sezóna je omezena na teplejší měsíce. Vzhledem k charakteru stavby a její velikosti nejde kostel účinně vytopit. Instalovaná podlahová temperace i nečetné stropní infrazářiče pomáhají zmírnit pocit zimy (zejména od podlahy), ale nemohou prostor vyhřát.

Ve výše uvedeném smyslu je možné individuálně jednat o užití kostela ke kulturním akcím. Krátkodobé akce musí být v souladu s právě probíhajícími déleodobými akcemi. Nelze např. uspořádat koncert, jehož „duch“ by byl v rozporu s právě probíhající výstavou. Program je dlouhodobě připravován a v rámci koordinace s ostatními organizacemi je projednáván s místním zástupcem litoměřického biskupství. Kromě vyloučení termínových kolizí je třeba respektovat i prostorová a technická omezení spojená s konkrétními akcemi (např. při výstavní instalaci v prostoru lodi nelze využít takové místo pro diváky).